

CHIPUL LUI ELPIS

*Privitorule,
admirând acest monument
tu vezi chipul de marmură al lui Elpis
care m-am amestecat de mult cu cei morți.*

*Aceasta îmi era înfățișarea
și ușoară îmi era inima
când ai mei legănau dragostea în ochi
iar eu mă desfătam printre ei.*

*Au păscut însă ploile în sufletul lor
și degete reci
le-au stins candela privirii
iar mie mi-au furat vorbele.*

*Acum, aici unde zac,
în fiecare dimineată marea
îmi lasă la tâmpla dreaptă cântecul ei
și pe nisipul de la picioare
soarele aruncă alune și nuci
pentru vrăbiile care îmi țin de urât.*

*Acesta mi-a fost destinul
iar tu pleacă-ți capul
trecând pe lângă mormântul meu,
oricare ai fi!*

PE TOATE ACESTEA EU, CANDID...

*Mama mea, înlăcrimată,
s-a îngrijit de această stelă
pe care, trecătorule, citește-o,
ca să afli și despre mine puține:*

*Răsfoind albe aripi de păsări,
inocent eram și sprinten
zburdam lângă buzele mării
ca un miel în verdele grâului.*

*Într-o zi însă, dragul meu,
am urmat vocea destinului și,
aruncat în valuri,
am părăsit lumina soarelui.*

*Abia plecat la drum
am ajuns astfel la capătul vieții
la vârsta de 9 ani,
murind din cauză cunoscută
doar tatălui meu vitreg...*

*Pe toate acestea
eu, Candid, le-am pățimit
dar acum dorm aici
și tu iartă-mă că,
ademenindu-te la piatra mea
nu ți-am putut spune mai multe...*

ANA MI-A FOST NUMELE

*Trecătorule,
numără cu pas domol
și treptele acestei istorii:*

*Ana mi-a fost numele
și curat ca roua mi-era sufletul,
dar cu vorbe de ocară m-au întâmpinat zilele
iar noaptea m-a privit cu ochi de vulpe...*

*Așa, amăgită de farmecece lumești,
ispita plăcerii mi-a năpădit inima
și m-am însoțit cu fel de fel de oameni.*

*Floare otrăvită, dragostea mea
îmi secă însă izvorul râsului de pe buze
și curând îmi stinse flacăra vieții.
O, dac-ai vedea, fratele meu,
vălul de-ntuneric ce mi-ai aruncat pe față!*

*Iar tu care ai citit aici
nu ascunde nimic din toate acestea,
ci vestește-le surorii tale
ca să crească în smerenie!*

GROPARUL GAIE

*Cititorule,
acum că nu mai calc pământul moale
îngăduie și mărturia mea:*

*Simbriaș al morții-am fost, dar nu mă pizmui
deoarece mi-am câștigat trudnic pâinea
săpând adânci odăi în cimitir.*

*Am pus capacul peste multe chipuri
dar mut am coborât și trist în gropi
căci tot lăsând coșciugele-am aflat
că drum fără întoarcere e moartea...*

*Cu mâna pe genunchiul cerului îți spun
că dintre toate mai cu spor
furat-am doar mormântul celuia cu dinți de aur
ca să-mi tocmesc din viață bocitoare.*

*Nefiind cine să se gândească
la mine, Gaie groparul,
așează, tu strădınule, un gând de iertăciune.*

Sănătate bună!

VANGHELE APUCATUL

*Viață lină după voia inimii
și multă sănătate,
trecătorule!*

*Nenorocul își rostogoli ghemul spre mine
și mă sluți când scoica lunii
Îmi vărsă pe cap un cazan de foc
și o perdea de nori îmi căzu peste minte...*

*Neștiind aceasta, gura lumii
a zis că sunt strâmtorat din naștere
și în lungul șir al anilor
am cules numai râsul ei.*

Puțini mi-au acoperit trupul cu mila.

*Rămas ca o buleandră veche
și nesperând alt cântec de la viață
am alergat și grabnic
mi-am săpat casă în malul mării...*

*Cu totul am trăit 30 de ani.
Acestea au fost zilele mele
dar ferește-te să gândești
că Vanghele apucatul a fost nefericit!*